

**Tiltalt i straffesagen**

ML

**Præjudicielle spørgsmål**

- 1) Er det i overensstemmelse med artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU <sup>(1)</sup> af 22. maj 2012 om ret til information under straffesager (herefter »direktiv 2012/12/EU«), artikel 8, stk. 2, i direktiv 2012/12/EU, retten til frihed og sikkerhed som omhandlet i artikel 6 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, retten til forsvar i artikel 48, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og retten til en retfærdig rettergang i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, når nationale myndigheder ikke under en tilbageholdelse skriftligt meddeler en anholdt person alle (eller samtlige) de i artikel 4, stk. 2, i direktiv 2012/12/EU omhandlede informationer (navnlig informationer om retten til aktindsigt i materiale i sagen), og heller ikke gør det muligt at anfægte unkladelsen af at fremlægge disse informationer i henhold til artikel 8, stk. 2, i direktiv 2012/13/EU? I benægtende fald kan en sådan tilsidesættelse af EU-retten da på et hvilket som helst trin i straffesagen påvirke lovligheden af frihedsberøvelsen, der består i en anholdelse eller varetægtsfængsling, ud over en opretholdelse af selve varetægtsfængslingen, set i lyset af artikel 6 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 5, stk. 1, litra c), i Den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder? Har den omstændighed, at den anholdte person er tiltalt for en alvorlig forbrydelse, som ifølge national ret straffes med fængsel i mindst 15 år, nogen indflydelse på besvarelsen af de foregående spørgsmål?
- 2) Er en national bestemmelse såsom § 172, stk. 3, i den slovakiske straffelov, som — uden at tage hensyn til princippet om individuelle straffe — straffer ulovlig handel med narkotika, og hvorefter en domstol ikke kan idømme en kortere fængselsstraf end minimumsstraffen på 15 år, i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets rammeafgørelse 2004/757/RIA <sup>(2)</sup> af 25. oktober 2004 om fastsættelse af mindsteregler for gerningsindholdet i strafbare handlinger i forbindelse med ulovlig narkotikahandel og straffene herfor, princippet om loyalt samarbejde som fastsat i artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union, artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, artikel 82 og 83 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, retten til en retfærdig retssag i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, princippet om, at straffens omfang skal stå i rimeligt forhold til overtrædelserne i artikel 49, stk. 3, Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og proportionalitetsprincippet, enhedsprincippet, effektivitetsprincippet samt princippet om EU-retten forrang[?] Har det nogen betydning for besvarelsen af dette spørgsmål, at den ulovlige handel med narkotika ikke er begået af en kriminel organisation som omhandlet i EU-retten? Har begrebet kriminel organisation som omhandlet i artikel 1 i Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA <sup>(3)</sup> af 24. oktober 2008 om bekæmpelse af organiseret kriminalitet en selvstændig betydning set i lyset af Domstolens faste praksis vedrørende kravet om en ensartet anvendelse af EU-retten?

<sup>(1)</sup> EUT 2012, L 142, s. 1.

<sup>(2)</sup> EUT 2004, L 335, s. 8.

<sup>(3)</sup> EUT 2008, L 300, s. 42.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenien)  
den 4. september 2017 — Milan Božičević Ježovnik mod Republika Slovenija**

(Sag C-528/17)

(2017/C 374/29)

*Processprog: slovensk*

**Den forelæggende ret**

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

**Parter i hovedsagen**

Sagsøger: Milan Božičević Ježovnik

Sagsøgt: Republika Slovenija

### Præjudicielle spørgsmål

- 1) Har den importør (klarerer), der på indførelstidspunktet anmoder om momsfrigørelse (indførelse efter toldprocedure 42), fordi varerne er bestemt til levering i en anden medlemsstat, pligt til at betale moms (såfremt der efterfølgende fastslås, at betingelserne for fritagelse ikke er opfyldt) på tilsvarende måde som han har pligt til at betale told?
- 2) Såfremt spørgsmålet besvares benægtende, har importøren (klareren) da en tilsvarende pligt som den afgiftspligtige person, der gennemfører en i henhold til momsdirektivets artikel 138, stk. 1, fritaget levering af varer inden for Fællesskabet?
- 3) Skal det subjektive element med hensyn til importøren (klareren), der sigter mod at misbruge momsordningen, i det sidstnævnte tilfælde vurderes på anden måde end det i momsdirektivets artikel 138, stk. 1, omhandlede tilfælde med levering af varer inden for Fællesskabet? Skal denne vurdering da være mere lempelig henset til, at momsfrigørelse inden for rammerne af toldprocedure 42 forudgående skal være tilladt af toldmyndighederne, eller skal den være skærpet, fordi der er tale om transaktioner, der er knyttet til første indførelse i EU's indre marked af varer fra tredjelande?

**Appel iværksat den 7. september 2017 af Mykola Yanovych Azarov til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 7. juli 2017 i sag T-215/15, M. Y. Azarov mod Rådet for Den Europæiske Union**

(Sag C-530/17 P)

(2017/C 374/30)

Processprog: tysk

### Parter

*Appellant:* Mykola Yanovych Azarov (ved Rechtsanwältin A. Egger og G. Lansky)

*Den anden part i appelsagen:* Rådet for Den Europæiske Union

### Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 7. juli 2017 i sag T-215/15 ophæves.
- Domstolen træffer endelig afgørelse i sagen og annullerer Rådets afgørelse (FUSP) 2015/364 <sup>(1)</sup> af 5. marts 2015 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/357 <sup>(2)</sup> af 5. marts 2015 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine, for så vidt som de finder anvendelse på sagsøgeren, og Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne for Retten og for Domstolen.
- Subsidiært hjemvises sagen til Retten i overensstemmelse med den retlige vurdering i Domstolens dom, og afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

### Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten gjort følgende anbringender gældende:

1. Retten har tilsidesat artikel 296 TEUF og artikel 41 i chartret om grundlæggende rettigheder ved at fastslå, at Rådet ikke begik en retlig fejl i begrundelsen for de restriktive foranstaltninger. Rådet angav ikke en tilstrækkelig specifik og konkret begrundelse.
2. Retten har med urette fastslået, at Rådet ikke tilsidesatte grundlæggende rettigheder. Retten har begået en retlig fejl i sin vurdering af indgrebet i ejendomsretten og i friheden til at drive en virksomhed. Retten har navnlig begået en retlig fejl i vurderingen af, at foranstaltningerne er passende og forholdsmæssige. Retten har desuden begået proceduremæssige fejl og tilsidesat proceduremæssige rettigheder.